

– Ja, exakt! Och sen blir hon förvånad när ungen skriker hela dagarna...

Jag var på väg hem en sen fredagskväll, hade precis klivit av bussen och gick nu med telefonen mot örat genom ett villaområde, inte allt för väl upplyst.

– Mmh.. Ja, precis! ...Helt otroligt.

Plötsligt såg jag något i ögonvrån, vred på huvudet medan jag saktade ner tempot. Det var något som rörde sig precis vid kanten av trottoaren på andra sidan gatan, mot muren, ca en meter hög som omgärdade en villaträdgård. Jag stannade upp, gick över vägen och tappade för en sekund fokus på samtalet.

– Hanna?? Är du där?

– Ja, oj. Du, det är nån som ligger här. Kan jag ringa upp dig?

– Oj - Ja visst.

Jag hukade mig ner, det var en svartklädd tjej med färgade syntetdreads i håret. Jag var inte säker på om hon var vid medvetande. Hon låg ner på rygg, men när jag hukade mig ner såg jag att hennes ögon var öppna. Blicken var tom, jag tog varsamt tag om hennes axel för att hon skulle uppmärksamma att jag var där.

– Lilla vän, hur är det med dig?

Jag fick inget svar. Hon var fuktig rakt igenom kläderna och läpparna var blå. Visserligen var det i slutet av sommaren, men solen hade varit nere iaf ett par timmar och att ligga direkt på bar mark hade helt uppenbart kylt ner henne. Att gräset var blött gjorde säkert sitt till.

Jag tog varsamt och lade handen på hennes kind, men hon mötte inte min blick. Jag tog tag om henne med armen under ryggen och lyckades lyfta henne upp i sittande ställning, lutande mot min famn. Mina knän gick i gräset och kylan från vätan gick genast rakt igenom mina strumpbyxor.

– Jag heter Hanna.

Jag försökte se henne i ögonen, hon blinkade till men verkade inte vilja säga något. Det var helt tyst omkring oss.

– Du är jättekall, har du någon jag kan ringa?

Hon gjorde inte en min för att antyda att hon hört mig. Jag såg mig omkring längs gatan för att se om det fanns någon i närheten jag kunde be om hjälp. Gatan var tom, förutom en och annan bil som åkte förbi på en korsande väg, kanske 200m bort.

Jag såg tillbaka på henne. Hon svalde och hennes blick sökte sig långsamt upp till min. Jag log mot henne, glad över att få ett tecken på medvetande.

– Jag kan inte bära dig, tror du att du kan stå upp? Du måste in, du fryser ihjäl om du ligger här.

Jag smekte henne varsamt över kinden. Hon var riktigt söt, piercad med en ring i underläppen, vitsminkad och svartsotad kring ögonen. Åtminstone hade hon varit det, nu hade det smetats ut över kinderna. Det såg ut som hon gråtit och ögonen var röda av irritation från sminket.

– Jag bor bara hundra meter härifrån. Vågar du följa mig hem, så vi kan värma dig? Jag lovar att inte bitas.

Jag log mot henne, men om hon gav något tecken på att ha hört vad jag sagt så måste det ha varit ett väldigt subtilt sådant. Istället för att vänta på svar så försökte jag varsamt hjälpa henne upp på fötter. Hon lät sig ställas upp, jag tog hennes händer och höll dem mellan mina och blåste på dem.

– Huset där borta, det gula med lampor som lyser. Där bor jag. Får jag ge dig lite te och kanske låna dig lite torra kläder?

Hon stod med blicken sänkt och sade inget, men så kom en liten vag nickning. Jag log mot henne och höll hennes hand för att leda henne med mig mot mitt hem. Vi gick ganska sakta, hon var uppenbart medtagen och stegen såg väldigt tunga ut för henne.

Jag släppte inte hennes hand förrän vi stod vid porten till trapphuset. Jag tog fram nyckeln och låste upp den, drog upp och höll dörren öppen.

– Varsågod.

Hon såg på mig och gick in genom dörren. Jag lade armen om hennes midja och andra handen på hennes höft, för att ge henne stöd när vi tog några korta steg upp för den första trappan. Den här dagen var jag glad att jag bodde på nedersta våningen.

– Vänta, jag ska bara låsa upp.

Jag hade redan nyckeln kvar i handen, låste snabbt upp dörren och gick in.

– Heeej, sötis. Sa jag till katten som genast kommit ut i hallen för att kika vem som kommit hem. Jag tänkte fråga så hon inte var allergisk, men den okända flickan som stod i trapphuset utanför min dörr såg alldeles för medtagen ut för att det skulle göra någon större skillnad om hon eventuellt skulle bli snörvlig av kattallergi.

– Kom vännen, jag ordnar lite te

Med trötta steg klev hon in och följde mig till köket, där hon satte sig ner på en köksstol. Jag satte på tekokaren, stängde ytterdörren innan katten han ut för att nyfiket upptäcka den okända trapphusvärlden.

– Jag har en till, men hon gömmer sig nog.

Jag såg mot henne där hon satt vid köksbordet. Hon huttrade.

– Åh, men lilla vän, du huttrar ju. Vi måste få av dina blöta kläder.

Jag höll fram min hand och hon tog den försiktigt.

Vi gick genom hallen till badrummet. Jag tog tag om hennes genomsura munktröja och hjälpte henne av med den. Hon hade en nättopp under och en svart bh.

– Vill du ta ett bad? Du är helt genomkyld, vi måste få upp din värme.

Hon såg ut att tänka ett par sekunder, sedan nickade hon.

Jag gick ut i hallen igen för att hämta ett stort vitt badlakan åt henne. Hon stod och höll precis på att kliva ur sina svarta jeans när jag återvände till badrumsdörren. Jag höll fram badlakanet för att skyla henne. Hon såg på mig och tänkte ta badlakanet, men jag skakade på huvudet.

– Ta av dig du, jag håller för.

Hon knäppte upp sin bh, klev ur sina trosor och reste sig helt igen.

– Orkar du vrida på kranen själv? Eller ska jag hjälpa dig?

Hon tänkte kort igen och nickade sedan. Jag log lite.

– Då gör jag det. Sitt försiktigt. Halka inte.

Hon satte sig ner, stödde sig med händerna på badkarskanten.

Jag vred på kranen, men höll duschmunstycket vänt från henne, ner i min andra hand för att känna värmen. Eftersom hon var så kall så ställde jag den på väldigt svag ljummen värme.

– Säg till om det är för varmt eller kallt.

– D-et är okej.

Första gången hon höjde rösten. Den var tunn, sårbar, bräcklig.

Sporrad av ännu ett framsteg log jag stort mot henne och höjde försiktigt munstycket för att skölja henne, först över låret och sedan upp över magen och hennes axlar.

– Vill du hålla själv?

Hon såg upp på mig försiktigt, reste sig lite upp och hennes ansikte närmade sig mitt.

Jag blev lite ställd först, men satt kvar. Hon såg mig i ögonen och sen mot mina läppar. Hon var så nära att jag tydligt kunde känna doften av vått gräs från henne. Hon kysste mig på munnen, backade långsamt och satte sig ner igen.

– Amanda... Jag heter Amanda.

Lite omtumlad såg jag på henne och log försiktigt. Jag visste inte riktigt hur jag skulle tolka situationen. Hon låg helt naken framför mig och även om jag inte haft en tanke på något sexuellt innan så var det svårt skjuta de känslorna ifrån mig nu.

Men hon såg fortfarande långt ifrån kry ut och jag insåg att det enda rätta nu var att skjuta de känslorna ifrån mig och göra vad jag kunde för att hjälpa henne.

Jag fortsatte skölja henne över kroppen för att värma henne. Hon huttrade fortfarande något.

– Ska jag öka värmen lite?

Amanda nickade.

Jag vred lite på kranen, bara lite varmare och fotsatte skölja henne. Hon såg lite förlägen ut så jag kände mig nödgad att säga något för att hon inte skulle känna att hon gjort något dumt.

- Du är söt, Amanda. Jag log vänligt mot henne och hon log, men vågade inte möta min blick. Jag lät duschstrålen skölja över hennes hår, längs nacken. Hon såg ut att njuta. Uppenbarligen inte lika nedkyld längre.
- Känns det bättre? Jag smekte henne mjukt över kinden och drog åt sidan en tåt av hår som halkat ner för kinden på henne.
- Lite... sade hon och nickade.
- Vill du tvåla in dig? Jag reste mig och tog ned tvålen från fönsterbrädet av marmor och gav den till henne. Hon tog den och började tvåla in sig.
Något obekvämt visste jag inte riktigt var jag borde vända blicken. Amanda var smal i kroppen, en decimeter kortare än mig men kurvig.
När hon tvålade in sina bröst noterade jag att hon var piercad med ringar i bägge bröstvårtorna. Hennes hud var ljus, nästan vit och hennes bröstvårtor närmast rosa. Medan hon tvålade in sig under armar och ner över låren böjde hon sig fram och jag anade att hennes svarta kalufs egentligen varit blond där under hennes dreads.
- Kan du duscha håret med dreads i, eller... Hur funkar det?
Hon log och såg upp på mig.
- Det är ingen fara. Duscha du.
Jag sköjlde igenom hennes hår och drog varsamt fingrarna genom det.
- Vilket läckert hår du har...
Hon log och såg upp på mig igen.
- Tack. Men jag gillar ditt. Jag önskar jag hade din hårfärg naturligt... Vill du skölja av mig?
- Javisst.
Jag sköjlde varsamt hennes kropp ren från tvålen. Hon lyfte armarna och höll upp sitt hår. Vattnet rann över hennes nakna kropp och återigen kände jag att sting av upphetsning. Känslan var ihärdig och jag insåg genast att det skulle inte gå att stanna länge i den här situationen innan jag skulle tappa allt vad självkontroll heter.
- Här, jag hjälper dig torka... Res dig försiktigt så du inte halkar bara.
Jag reste mig och tog badlakanet och lindade in henne i det. Hon såg upp på mig med ett sött leende. Jag kunde inte stå emot infallet och kysste henne på näsan. Hon fnittrade och log upp mot mig.
- Kom sötis, jag ska ordna te åt dig.
Jag gick före henne till köket, för att låta henne torka sig själv färdigt.
- Är det här ditt sovrum? Jag hörde hennes röst bakom mig och insåg plötsligt att synen av mitt sovrum kanske inte var något hon var redo för.
- Vänta! Ja-...
Jag klev ut i hallen, men det var redan försent. Hon tittade häpet in i mitt sovrum. Sängen var klädd i vinröda lakan, på väggen närmast dörren satt två smalare speglar horisontellt, med två rader av krokare täckta av diverse bdsm-leksaker, så som piskor, bojor, gags och rep i massor. På väggen till höger satt en stor spegelvägg och stearinljus med hållare av smide på vardera sida om den. I taket hängde kedjor från rummets fyra hörn, en sele i läder för upphängning och i andra änden, längst bort i rummet hängde en strupstock i två kraftiga kedjor.
- Oj... undslapp hon sig och tittade häpet, men fortfarande med ett leende.
- Det var inte meningen du skulle se det...
- Hihi, men det är ju jättefint!
Hon gick in i sovrummet, med blicken hos ett barn på julaftonsmorgon, som om hon just vaknat t bara för att upptäcka ett träd med ett berg av julklappar under granen.

Jag kände mig något lättad, men nöjde mig med att stå kvar i dörröppningen. Hon stannade vid väggen med alla leksaker.

- Så det är här du låser in, binder upp och plågar dina offer? Hon flinade och såg pikande på mig. Jag svarade inte men log tillbaka.
- Ville du ha något te, eller måste jag jaga dig med piska för att du ska bli nöjd? Hon fnittrade och skakade på huvudet.
- Här... Jag gav henne en svartvitrandig tekopp. Den var hög och rymde säkert 50cl. Hon höll dem med bägge händerna och njöt av värmen.
- Förlåt, jag borde inte bara klivit in. Den nyfunna skammen tyngde hennes blick.
- Nejdå, det är ingen fara. Jag ville inte skrämma dig bara... Folk jag tar hem brukar vanligtvis få en förvarning innan dom får komma in i sovrummet. Jag tänkte du verkade ha varit med om nog ikväll... Jag visste ju inte att du var så förtjust i- ...sånt. Hon log förläget och såg upp på mig. Jag satte mig ner bredvid henne på sängen.
- Vill du berätta vad som hände dig? Amanda såg ner i golvet. Jag var osäker på om jag gått för långt.
- Jag har ingen rätt lägga mig i, jag... Tankarna for genom huvudet. Jag bekämpade en impuls att lägga handen på hennes arm. Just nu kanske det var säkrast låta henne behålla en okränkta sfär.
- Du kunde ha dött om jag inte av ren tur hade sett dig. Vad som än hände så är jag säker på att det inte var ditt fel... En svag snörvling hördes från Amanda och jag såg hur tårar rann ner för hennes kinder.
- ...Får jag hålla om dig? Hon nickade och jag tog hennes tekopp, ställde ner den på golvet tillsammans med min egen och lade bägge mina armar om henne och höll henne nära mig och vaggade henne varsamt fram och tillbaka. Hennes snyftade tilltog och hon grät med ansiktet mot min hals. Jag kände en tår rinna ner i min ringning. Även om jag inte hade mer än onda aningar om vad som hänt kände jag hur det högg i mig av empati för den hopkrupna flickan i mina armar. Jag kysste henne på huvudet och kramade om henne hårdare. En tår rann ner för min kind och jag kände ett sting av förtvivlan över att inte kunna göra mer för att hjälpa henne.

Vi satt så en lång stund. Vi grät stilla båda två. Så lutade hon sig lite bakåt, jag släppte taget.

- Jag måste kissa... hon log och skattade lite.
- Ja, visst. "Behöver du hjälp", tänkte jag nästan säga. Jag skrattade lite och hon log tillbaka innan hon försvann ut genom dörren och in i badrummet igen. När Amanda kom tillbaka hade hon torkat tårarna. Hon satte sig försiktigt ner bredvid mig och lade benen i kors.
- Det var gott te... Sade hon och jag gav henne koppen igen.
- Jag tror det kallnat lite.
- Det gör inget, jag vill ändå hellre ha kramar än te. Hon såg på mig, till synes lite osäker på om hon bett om för mycket.
- Kom hit. Jag lade mina armar om Amanda och kysste henne mjukt på kinden. Hennes fuktiga hår låg mot min kind.
- Ditt hår kommer ta hela natten att torka... Jag gillar dina dreads. Jag tog i hennes hår och lyfte en av dem, klämde på den och visade min handflata, blöt.
- Du har inte torkat håret ordentligt.
- Förlåt mamma, jag ska torka mig bättre nästa gång. Hon log retsamt och gav mig en kyss på kinden.
- Kom hit Med ett leende drog jag henne till mig och välte henne ner på sängen. Teet skumpade och

Amanda tjöt till.

- Aktaaa!

Jag lugnade mig och satt still, grensle över en Amanda, naken, med ett badlakan som bara knappt täckte hennes kropp. Jag såg på henne, svalde och fuktade mina läppar med tungan. Amanda såg upp och mötte min blick.

- Det... Det är något jag kanske borde berätta.

- Mmhm?

- Det syns kanske inte... Men jag är eg. inte flicka. Inte helt och hållet.

Jag kände ett sting av ångest och rädsla för att bli avvisad. Jag kände en tår på kinden men torkade snabbt bort den med handen.

Amanda såg upp på mig, men jag såg bara empati i hennes ögon, så jag fortsatte.

- Jag är shemale.

Jag såg på henne för att avgöra hennes reaktion, men hon såg inte ut att reagera nämnvärt. Hon hade nog inte förstått.

- Alltså jag- ...

- Jag vet vad shemale betyder.

Hon log och nu var det hennes tur att höja handen och smeka min kind. Jag log och snyftade till. Det var visst min tur att gråta den här gången. Jag log förläget och torkade generat kinderna igen.

Amanda satte sig halvt upp, hon ställde tekoppen på nattduksbordet.

- Du är den mest omtänksamma och underbara person jag någonsin har träffat. Jag kunde inte bry mig mindre om vad du har mellan benen.

Hon snyftade till och log ansträngt, nära att börja gråta igen.

- Oh, shit.

- Vi gör visst inte annat än bölar du och jag... Jag log och hon log tillbaka. Vi höll varandra hårt och jag kysste henne mjukt på kinden, halsen. Jag kunde känna hennes andning mot min nacke. Hennes naglar grävde sig djupare in i min hud när jag löst nafsade henne på halsen och en svag suck släpptes ut mellan hennes läppar.

- Mmh...

Jag drog undan hennes badlakan, lade henne ner på rygg och min hand sökte sig ner längs sidan av hennes kropp. Jag kramade om henne i midjan medan jag böjde mig fram och kysste henne igen. Jag låg halvt ner, mellan hennes ben.

- Jag vill ha dig i mig Hanna... viskade hon i mitt öra.

Jag hade stayups på mig, svarta spetsstring och när hennes hand rörde mig under kjolen hoppade jag nästan till av beröringen. Jag var redan helt svullen och bara en lätt knuff av hennes hand behövdes för att helt frigöra min kuk.

Jag kände varsamt över hennes underliv. Hon var varmt och jag kände genast när jag varsamt drog fingrarna över henne att hon var mer än ordentligt fuktig. Jag styrde min kuk in i henne och vi stönade bägge unisont när jag fyllde upp henne.

Hon log och jag också.

- ...Stryp mig? Viskade hon, hennes andetag allt snabbare.

- Va? sade jag, osäker på om jag hört rätt.

- Snälla, stryp mig Hanna?

Jag log, lade bägge mina händer om hennes hals, kysste henne girigt medan jag pumpade hennes fitta med djupa, bestämda stötar.

- Din lilla slyna...

Jag viskade i hennes öra, flämtandes och lade min ena hand över hennes mun, den andra fortfarande kramande kring halsen på henne. Hennes andetag var väsande, djupa och nära gränsen för desperation. Hon kved ynkligt under mig och såg mig i ögonen. Tårarna rann igen, men ögonen avslöjade att det var allt annat än obehag som låg bakom dem.

Jag kunde känna hur hon knep, rytmiskt. Hennes andetag pep och jag kände hur hon spände sig.

Det var första gången jag upplevde henne få orgasm och jag var inte direkt medveten om vad som skedde, men när hon spjärnade och skrek till var det svårt att ta miste.

– Mmmhåååh!

Jag log, lugnade ner tempot och kysste hennes mun, mina händer höll hennes nätta huvud och jag kunde inte hålla mig från att kyssa henne på hennes söta nästipp.

– Tack...

Jag såg hur tårarna började krypa fram igen.

– Tack, tack snälla för allt.

Hennes leende blev en grimas och Amanda började gråta igen, mer högljutt den här gången. Jag kände mig genast skyldig, men jag insåg efter en sekund att det inte var något jag gjort som låg bakom hennes tårar. I alla fall inte mer än som en förlösare.

Amanda grät ohämmat som ett barn och jag höll henne hårt, strök henne över huvudet och viskade lågt hyschande.

– Såja, lilla gumman... Jag finns här för dig.

När gråten övergått i sporadiska snyftningar såg jag henne i ögonen och sa;

– Det kanske inte vore så dumt ändå...

– V-vadå? Hon snyftade och såg på mig.

– Ja, att låsa in dig...

Hon log blygt, jag smekte hennes kind och gav henne en puss på nosen.